

ЕУ твининг-проект „Поддршка во спроведувањето на модернизираната правна рамка за заштита на личните податоци“

ВОДИЧ за пренос на лични податоци во трети земји и меѓународни организации

Октомври 2022

Овој проект е финансиран од Европската Унија

Содржина

3	-----	Вовед
4	-----	1. Општо начело за пренос на лични податоци
6	-----	2. Концепт на „соодветност“
8	-----	3. Пренос на лични податоци што подлежи на примена на соодветни заштитни мерки
11	-----	3.1 Пренос на лични податоци на јавни органи во трети земји или меѓународни организации.
12	-----	3.2 Стандардни клаузули за заштита на личните податоци
14	-----	3.3 Одобрени кодекси на однесување
15	-----	3.4 Одобрени механизми за сертификација
16	-----	3.5 Задолжителни корпоративни правила
19	-----	4. Отстапувања за специфични ситуации

Вовед

Правната рамка за заштита на личните податоци во Република Северна Македонија ја признава важноста и зголемениот ризик по личните податоци во случај на пренос на податоци во трети земји и меѓународни организации и, од тие причини, содржи конкретни барања кои имаат за цел да понудат исто ниво на заштита за личните податоци кои се пренесуваат надвор од територијата на Република Северна Македонија.

Целта на овој Водич е да ги поддржи контролорите и обработувачите од јавниот и од приватниот сектор и да обезбеди преглед на клучните елементи на меѓународниот пренос на лични податоци од Република Северна Македонија во трети земји или меѓународни организации, во согласност со новата правна рамка за заштита на личните податоци.

1. Општо начело за пренос на лични податоци

Според член 48 од Законот за заштита на личните податоци („Службен весник на Република Северна Македонија“ бр. 42/20 и 294/21) ; во натамошниот текст: ЗЗЛП), дополнително на усогласеноста со Поглавје V од ЗЗЛП, субјектите што вршат пренос на лични податоци во трети земји или меѓународни организации мора да исполнат и други одредби од законот. Во основа станува збор за задолжителна примена на тест со два чекори, при што прво се применува правниот основ за обработка на лични податоци заедно со соодветните одредби од ЗЗЛП, т.е. секоја активност за обработка мора да биде во согласност со начелата за заштита на личните податоци дадени во член 9, да биде законска, односно во согласност со член 10 и да биде во согласност со член 13 во случај на обработка на посебни категории на лични податоци. Во вториот чекор мора да се исполнат соодветните барања од Поглавје V од ЗЗЛП.

Генерално, кога ги применуваат одредбите за пренос на лични податоци, контролорите и обработувачите треба да размислат за скалест приод, како што е даден подолу:

- прво, тие треба да утврдат дали третата земја соодветно ниво на заштита, дали Агенцијата за заштита на личните податоци (во натамошниот текст: АЗЛП) донела одлука во согласност со одредбите од член 49 од ЗЗЛП дека конкретната трета земја или меѓународна организација обезбедува соодветно ниво на заштита;

- второ, доколку не постои одлука за соодветно ниво на заштита во конкретниот случај, субјектите што вршат пренос на лични податоци треба да размисли за примена на соодветни безбедносни мерки и преносот да го врами во некој од механизмите дадени во член 50 од ЗЗЛП;
- само кога не постојат инструментите од наведените членови, контролорите и обработувачите може да ги користат отстапувањата од член 53 од ЗЗЛП.

Треба да се нагласи дека одредбите од Поглавје V од ЗЗЛП не се применуваат на пренос на лични податоци од Република Северна Македонија во држави-членки на Европската Унијата или Европската економска област (член 48, став (2) од ЗЗЛП). Сепак, според член 48, став (3) од ЗЗЛП, контролорот или обработувачот е обврзан да ја извести АЗЛП за таков пренос на лични податоци. Ваквото известување може да се направи преку пополнување на формата достапна на следниов [линк](#).

2. Концепт на „соодветност“

Член 49 од ЗЗЛП го утврдува начелото според кое пренос на лични податоци во трета земја или меѓународна организација се врши само доколку конкретната трета земја или меѓународна организација обезбедува соодветно ниво на заштита.

Треба да се забележи дека целта на ова начело не е буквално поклопување на сите точки од законодавството во Република Северна Македонија, туку да се утврдат суштинските барања од самото законодавство.

Оттука, целта на одлуките за соодветност што ги донесува АЗЛП е формално потврдување со обврзувачки ефект на фактот дека нивото на заштита на личните податоци во некоја трета земја или меѓународна организација, во суштина, е еквивалентно на нивото на заштита на личните податоци во Република Северна Македонија.

Правилата за заштитата на личните податоци се ефективни само доколку се спроведуваат во практиката. Од тие причини, не треба да се разгледува само содржината на правилата што се применуваат за лични податоци кои се пренесуваат во трета земја или меѓународна организација, туку и системот што е воспоставен за да ја обезбеди ефективноста на тие правила.

Член 49, став (2) од ЗЗЛП ги утврдува елементите што АЗЛП ги зема предвид кога ја оценува соодветноста на нивото на заштита на личните податоци во некоја трета земја или меѓународна организација.

На пример, АЗЛП ги зема предвид следниве елементи:

- владеење на правото;
- почитување на човековите права и основните слободи;
- релевантно законодавство, општо и секторско, вклучително и јавна безбедност, одбрана, национална безбедност и кривично право, пристап до лични податоци од страна на јавни органи, како и спроведување на таквото законодавство;
- правила за заштита на личните податоци;
- постоење и ефективно функционирање на еден или повеќе независни органи за надзор кои се одговорни да ја обезбедат и да ја следат усогласеноста со правилата за заштита на личните податоци.

3. Пренос на лични податоци што подлежи на примена на соодветни заштитни мерки

Според член 50 од ЗЗЛП, во отсуство на одлука од АЗЛП согласно член 49, став (3) од ЗЗЛП, контролорот или обработувачот може да врши пренос на лични податоци во трета земја или меѓународна организација само доколку применил соодветни заштитни мерки и под услов да постојат можности за остварување на правата на субјектите на лични податоци и ефективни правни лекови за субјектите на лични податоци.

Списокот на соодветни заштитни мерки од член 50, став (1) од ЗЗЛП може да се подели во две групи:

- група мерки која не налага конкретно одобрување од АЗЛП; и
- група мерки кои се предмет на претходно одобрување од АЗЛП.

1) Заштитните мерки кои не налагаат одобрување од АЗЛП вклучуваат:

(а) правно обврзувачки и извршни инструменти меѓу јавни органи или тела;

Правно обврзувачките инструменти или управните/ административните аранжмани меѓу јавни тела треба да упатуваат на „меѓународни договори“ во согласност со законите во Република Северна Македонија. Овие инструменти и аранжмани може да бидат билатерални или мултилатерални.

- (б) задолжителни корпоративни правила во согласност со член 51 од ЗЗЛП;
- (в) стандардни клаузули за заштита на личните податоци донесени од АЗЛП или одобрени од Европската комисија;
- (г) одобрен кодекс на однесување во согласност со член 44 од ЗЗЛП, заедно со обврзувачки и извршни обврски на контролорот или обработувачот во третата земја да примени соодветни заштитни мерки, вклучително и во однос на правата на субјектите на лични податоци; или
- (д) одобрен механизам за сертификација во согласност со член 49 од ЗЗЛП, заедно со обврзувачки и извршни обврски на контролорот или обработувачот во третата земја да примени соодветни заштитни мерки, вклучително и во однос на правата на субјектите на лични податоци.

2) Заштитните мерки кои подлежат на одобрување од АЗЛП вклучуваат:

- (а) договорни клаузули меѓу контролорот и обработувачот, и меѓу контролорот, обработувачот или корисникот на личните податоци во третата земја или меѓународната организација; или
- (б) одредби што треба да се вградат во управните/административните аранжмани меѓу јавни органи и тела кои вклучуваат применливи и ефикасни права на субјектите на лични податоци.

Треба да се забележи дека дополнителниот услов за користење на горенаведените инструменти како соодветни заштитни мерки според член 50, став (1) од ЗЗЛП се однесува на „...постење на применливи права на субјектите на лични податоци и ефективни правни лекови“, што значи дека системот за заштита на личните податоци мора да обезбеди поддршка и помош на индивидуални субјекти на лични податоци за остварување на нивните права и соодветни механизми за обесштетување.

За да се гарантираат применливи и ефективни права на субјектите на лични податоци, мора да постои воспоставен систем кој им овозможува на субјектите на лични податоци да продолжат да ги користат механизмите за обесштетување и по преносот на нивните лични податоци во трета земја или меѓународна организација. Ваквите механизми треба да им овозможат обесштетување на физичките лица кои се засегнати од „неусогласеноста“ со одредбите од избраниот инструмент и со тоа да обезбедат можност за субјектите чишто лични податоци биле пренесени да поднесат жалби против таквата „неусогласеност“ и истите да бидат решени. Конкретно, субјектот на лични податоци мора да има ефективен начин за поднесување жалба до страните на договорните клаузули или управните/административните аранжмани и до независен механизам за надзор. Освен тоа, треба да постои и достапен правен лек. Предвидените инструменти треба да овозможуваат правен лек кој вклучува и компензација на штетите, материјални и нематеријални, што настанале како резултат на незаконската обработка на лични податоци.

Физичките лица треба да бидат во можност да користат правни лекови за ефективно остварување на нивните права. За таа цел треба да постојат механизми за надзор што овозможуваат независна постапка по поднесени претставки и што обезбедуваат идентификување на повредите на правото на заштита на личните податоци во практиката.

Кога правилата не се почитуваат, субјектите на лични податоци треба да имаат на располагање управни и судски постапки за обесштетување, вклучително и компензација на штетите кои се резултат од незаконска обработка на нивните лични податоци.

3.1 Пренос на лични податоци на јавни органи во трети земји или меѓународни организации

Генерално, јавните органи во Република Северна Македонија може да изберат да ги користат овие механизми, но тие имаат слобода да применат и други соодветни инструменти што обезбедуваат соодветни заштитни мерки во согласност со член 50 од ЗЗЛП.

Според член 50, став (2), точка (а) од ЗЗЛП, јавните органи може да го засноваат преносот на лични податоци на јавни органи во трета земја на инструменти склучени со јавните органи во трети земји без да добијат одобрување од АЗЛП. Ваквиот меѓународен пренос на лични податоци меѓу јавни органи може да се случи за различни цели на соработка меѓу администрациите кои влегуваат во опфатот на ЗЗЛП. Овие инструменти може да бидат правно обврзувачки и извршни, па затоа треба да вклучат пакет начела за заштита на личните податоци и правата на субјектите на лични податоци онака како што налага ЗЗЛП, додека страните на таков договор/инструмент се обврзани да применат доволни мерки за заштита на податоците.

Член 50, став (3), точка (б) од ЗЗЛП обезбедува инструменти што може да ги користат јавните органи за пренос на лични податоци во форма на управни/административни аранжмани или меморандуми за разбирање кои треба да обезбедат извршни права на субјектите на лични податоци и ефективни правни лекови, при што во случај на управни/административни аранжмани кои не се правно обврзувачки потребно е претходно одобрување од АЗЛП.

Поради фактот дека ваквите управни/административни аранжмани не се правно обврзувачки, треба да се преземат конкретни чекори за обезбедување ефективни права на физичките лица. Конкретно, овие инструменти треба да содржат уверувања од јавниот орган што ги прима личните податоци дека правата на физичките лица се целосно загарантирани со закон во земјата на дестинација и дека таквите права може да ги остварат и лица кои не се државјани и тоа под исти услови, како и дека на располагање имаат судски постапки за обесштетување. Секој необврзувачки управен/административен аранжман треба да биде разгледан/оценет од АЗЛП на основа од случај до случај.

3.2 Стандардни клаузули за заштита на личните податоци

Правната рамка во Република Северна Македонија ги признава договорните клаузули меѓу субјекти што вршат пренос и субјекти што ги користат личните податоци во третата земја како можен начин за пренос на лични податоци, т.е. како инструмент што обезбедува доволно ниво на заштита на личните податоци.

Според член 50, став (2), точка (в) од ЗЗЛП, освен стандардните клаузули за заштита на личните податоци донесени од Агенцијата, субјектите што вршат пренос може да ги користат и стандардните клаузули за заштита на личните податоци одобрени од Европската комисија кои обезбедуваат соодветни мерки за заштита на личните податоци како основ за пренос на лични податоци од Република Северна Македонија во трети земји.

Треба да се напомене дека на 4 јуни 2021 година, Комисијата издаде модернизирани стандардни договорни клаузули според ГДПР за пренос на лични податоци од контролори или обработувачи во ЕУ/ЕЕО (кои подлежат на примена на ГДПР) до контролори или обработувачи основани вон ЕУ/ЕЕО (кои не подлежат на примена на ГДПР).

Овие модернизирани стандардни договорни клаузули се достапни на следниот линк.

Модернизираните стандардни договорни клаузули ќе ги заменат трите пакети на стандардни договорни клаузули според претходната Директива (95/46) за заштита на личните податоци.

Според одредбата од Одлуката на Комисијата за модернизирани стандардни договорни клаузули, правното дејство на Одлуката 2001/497/ЕС и Одлуката 2010/87/EU престанува на 27 септември 2021 година. За договорите склучени пред 27 септември 2021 година врз основа на овие две одлуки ќе се смета дека обезбедуваат соодветни заштитни мерки во смисла на член 46(1) од Регулацијата (EU) 2016/679 до 27 декември 2022 година, под услов операциите за обработка кои се предмет на договорот да останат непроменети и користењето на овие клаузули да обезбеди дека преносот на лични податоци подлежи на соодветни заштитни мерки. Со оглед на фактот дека член 50, став (2), точка (в) од ЗЗЛП пропишува дека соодветни безбедносни мерки може да се обезбедат преку стандардните клаузули одобрени од Европската комисија, истата временска рамка треба да се применува и за субјектите што вршат пренос во Република Северна Македонија.

Врз основа на член 50, став (2), алинеја в) и член 65, став (1), алинеја с) од ЗЗЛП, Агенцијата има донесено одлука за утврдување на стандардни договорни клаузули за пренос на лични податоци во трети земји (во натамошниот текст: Одлуката). Треба да се забележи дека според член 2 од Одлуката, договорите за пренос на лични податоци склучени пред влегувањето во сила на оваа одлука, се смета дека обезбедуваат соодветни заштитни мерки во смисла на член 50, став (1) од ЗЗЛП, под услов операциите за обработка што се предмет на договорите да останат непроменети и примената на таквите клаузули да обезбедува соодветни заштитни мерки за предметниот пренос на лични податоци. Освен тоа, според член 3 од Одлуката, контролорите и обработувачите се должни да ги усогласат своите активности за пренос на лични податоци со одредбите од ЗЗЛП и прописите донесени врз основа на ЗЗЛП во рок од една година по денот на влегување на сила на оваа одлука.

Одлуката е достапна на следниов [линк](#).

Во секој случај, треба да се запомни дека можното постоење на стандардни клаузули за заштита на личните податоци донесени од АЗЛП и постоењето на стандардни клаузули одобрени од Европската комисија не ги спречува субјектите што вршат пренос да формулираат сопствени договорни клаузули кои се предмет на одобрување од АЗЛП.

Формата на барањето што се доставува до АЗЛП за одобрување пренос на лични податоци во трети земји или меѓународни организации во согласност со член 50, став (3) од ЗЗЛП е достапна на следниот [линк](#).

3.3 Одобрени кодекси на однесување

Кодексите на однесување се доброволни инструменти и тие утврдуваат конкретни правила за заштита на личните податоци за одредени категории на контролори и обработувачи кои ја специфицираат примената на ЗЗЛП во нивниот сектор.

Ваквите кодекси може да ја подобрат усогласеноста и да ја зајакнат примената на ЗЗЛП (повеќе детали за кодексите на однесување како инструмент за промоција на сообразност со законот може да се најдат во Водичот за кодекси на однесување и механизми за сертификација).

Користењето на кодекси за однесување како алатка за пренос на лични податоци во конкретни околности е регулирано во член 50, став (2) од ЗЗЛП.

Како алатка за пренос на лични податоци може да се користат и кодекси на однесување кои се однесуваат на активности за обработка на лични податоци од страна на здруженија и други тела, заедно со обврзувачки и извршни заложби на контролорите или обработувачите во третата земја. Ваквите заложби може да се преземат како дел од договор или други инструменти, под услов контролорите/обработувачите кои користат таков кодекс да ги докажат

3.4 Одобрени механизми за сертификација

Механизмите за сертификација се уште еден инструмент што го воведува член 50, став (2) од ЗЗЛП и тие може да се развиваат за да се покаже постоење на соодветни заштитни мерки што ги применуваат контролорите и обработувачите кога се појавуваат во својство на субјекти што вршат пренос на лични податоци во трети земји. Овие контролори и обработувачи треба да преземат обврзувачки и извршни заложби за примена на заштитни мерки, вклучително и одредби за правата на субјектите на лични податоци (повеќе детали за сертификацијата како инструмент што може да промовира усогласеност со ЗЗЛП може да се најдат во Водичот за кодекси на однесување и механизми за сертификација).

3.5 Задолжителни корпоративни правила

Според член 51 од ЗЗЛП, задолжителните корпоративни правила се уште еден инструмент за обезбедување соодветни заштитни мерки за пренос на лични податоци во трети земји или меѓународни организации.

Задолжителните корпоративни правила се политики за заштита на личните податоци што ги применуваат компаниите за пренос на лични податоци надвор од територијата на Република Северна Македонија,

но во рамките на групација или група правни лица кои вршат заедничка економска дејност. Овој приод треба да помогне во развојот на инструменти кои се подобро фокусирани на потребите во конкретен сектор или индустрија.

Пред да се користат како инструмент за пренос на лични податоци, задолжителните корпоративни правила треба да бидат одобрени од АЗЛП. Постапката за одобрување на задолжителните корпоративни правила според член 51 од Законот за заштита на личните податоци може да се иницира со поднесување на барање чијашто форма е достапна на следниот [линк](#).

Ваквите правила мора да ги вклучат општите начела за заштита на личните податоци и извршни права за да се обезбедат соодветни заштитни мерки за преносот на лични податоци. Тие мора да бидат правно обврзувачки и да бидат применети од сите членки на конкретната групација или група правни лица.

Член 51, став (2) од ЗЗЛП пропишува минимални барања за содржината на задолжителните корпоративни правила во случаи кога групација или група правни лица кои вршат заедничка економска дејност е заинтересирана да поднесе барање за одобрување на нацрт задолжителни корпоративни правила:

- (а) структура и контакт детали за групацијата или групата правни лица кои вршат заедничка економска дејност, како и за секој поединечен член;
- (б) пренос на лични податоци или серијата преноси, вклучително и категории на лични податоци, вид и цели на обработката, категории на засегнати субјекти на лични податоци и идентификација на третата земја или земји каде ќе се врши преносот;
- (в) правно обврзувачки карактер на таквите правила, како на внатрешно, така и на надворешно ниво;
- (г) примена на општите начела за заштита на личните податоци, особено ограничување на целите, минимален обем на податоци, ограничување на рокот за чување, квалитет на податоците, техничка и интегрирана заштита на личните податоци, правен основ за обработката, обработка на посебни категории на лични податоци, мерки за обезбедување на безбедноста на личните податоци, и барања поврзани со натамошен пренос на лични податоци до други субјекти кои не се обврзани со задолжителните корпоративни правила;
- (д) права на субјектите на лични податоци во однос на обработката и начини за остварување на овие права, вклучително и правото да не бидат предмет на автоматско донесување индивидуални одлуки вклучувајќи и профилирање согласно член 26 од ЗЗЛП, правото за поднесување барање до АЗЛП и до надлежните судови во согласност со законот, како и правото на судска постапка за обесштетување и, кога е соодветно, компензација за прекршувањето на задолжителните корпоративни правила;
- (ѓ) прифаќање одговорност на контролорот или обработувачот основан на територијата на Република Северна Македонија за секое прекршување на задолжителните корпоративни правила од страна на кој било член на групацијата/групата што не е основан во Република Северна Македонија. Контролорот или обработувачот може да биде целосно или делумно ослободен од ваквата одговорност само доколку докаже дека конкретниот член на групацијата/групата не носи одговорност за настанот кој предизвикал штета;
- (е) начин за информирање на субјектите на лични податоци за задолжителните корпоративни правила, особено за одредбите од точките

- (г), (д) и (ѓ) од овој став, дополнително на информациите што се обезбедуваат во согласност со член 17 и член 18 од ЗЗЛП;
- (ж) задачи на секој офицер за заштита на личните податоци назначен во согласност со член 41 од ЗЗЛП, или друго лице или субјект одговорен за следење на усогласеноста со задолжителните корпоративни правила во рамките на групацијата или групата правни лица што вршат заедничка економска дејност, како и за следење на обуката и решавањето на приговори;
- (з) постапки за решавање на приговори;
- (с) механизми во рамките на групацијата или групата правни лица кои вршат заедничка економска дејност со кои се обезбедува проверка на усогласеноста со задолжителните корпоративни правила. Овие механизми вклучуваат ревизии на заштитата на лични податоци и методи за обезбедување корективни активности за заштита на правата на субјектите на лични податоци. Резултатите од ваквата проверка треба да бидат доставени до физичкото или правното лице од точката (ж) на овој став и до највисоките раководни структури на правното лице со доминантна позиција во рамките на групацијата или групата правни лица што вршат заедничка економска дејност, и треба да бидат доставени до АЗЛП по поднесено барање;
- (и) механизми за известување и документирање на измените на правилата и за известување на АЗЛП за овие промени;
- (ј) механизми за соработка со АЗЛП за да се обезбеди усогласеност на сите членови на групацијата или групата правни лица кои вршат заедничка економска дејност, особено преку доставување на резултатите од проверката на мерките од точка (с) од овој став до АЗЛП;
- (к) механизми за известување на АЗЛП во врска со сите правни барања што се однесуваат на член на групацијата или групата правни лица кои вршат заедничка економска дејност а кои се применуваат во третата земја и за кои постои веројатност дека ќе имаат негативен ефект врз гаранциите што ги обезбедуваат задолжителните корпоративни правила; и
- (л) соодветна обука за заштита на личните податоци што се организира за вработените кои имаат постојан или редовен пристап до личните податоци.

4. Отстапувања за специфични ситуации

Во некои случаи, преносот на лични податоци надвор од територијата на Република Северна Македонија може да биде оправдан дури и во случаи кога истиот не се заснова на одлука за соодветност или на соодветни заштитни мерки.

Отстапувањата од член 53 од ЗЗЛП претставуваат исклучоци од општото начело дека лични податоци може да се пренесуваат во трети земји и меѓународни организации само доколку контролорот или обработувачот обезбеди соодветно ниво на заштита или доколку применува соодветни заштитни мерки.

Бидејќи отстапувањата не обезбедуваат соодветна заштита или соодветни мерки за заштита на личните податоци кои се пренесуваат и бидејќи преносот на лични податоци што се заснова на некое отстапување не подлежи на претходно одобрување од страна на АЗЛП, ваквите преноси може да доведат до зголемени ризици по првата и слободите на засегнатите субјекти на лични податоци.

Оттука, отстапувањата мора рестриктивно да се толкуваат со цел нешто што во суштина претставува исклучок да не стане правило.

Член 53, став (1) од ЗЗЛП пропишува ограничен број исклучоци од општото начело за пренос на лични податоци во трети земји или меѓународни организации, од кои повеќето се слични со правните основи за обработка генерално, и истите мора да исполнуваат еден од следниве услови:

(а) субјектот на лични податоци треба да даде експлицитна согласност за предложениот пренос, откако бил информиран за можните ризици од таквиот пренос на лични податоци што се должат на непостоење одлука за соодветност и соодветни заштитни мерки;

(б) преносот е неопходен за извршување на договор меѓу субјектот на лични податоци и контролорот или за спроведување на преддоговорни мерки што се преземаат на барање на субјектот на лични податоци;

На пример, пренос на лични податоци од страна на туристичка агенција до хотели во врска со нејзините индивидуални клиенти може да се смета за неопходен за целите на извршување на договорот склучен меѓу туристичката агенција и клиентот бидејќи постои доволно тесна и значајна врска меѓу преносот на податоци и целите на договорот.

(в) преносот е неопходен за склучување или извршување на договор од интерес за субјектот на лични податоци кој е склучен меѓу контролор и друго физичко или правно лице;

(г) преносот е неопходен поради важни причини од јавен интерес;

На пример, органите за финансиска контрола разменуваат податоци во контекст на меѓународен пренос на лични податоци за целите на управна/административна соработка.

(д) преносот е неопходен за утврдување, остварување или одбрана на правни барања;

Ваков пренос на лични податоци може да се изврши само кога тоа е неопходно за утврдување, остварување или одбрана на конкретно правно барање, и таквите преноси треба да се вршат само доколку се повремено. На пример, ова отстапување може да се примени во контекст на кривична или управна истрага во некоја трета земја и да се однесува на пренос на податоци за целите на сопствена одбрана.

(ѓ) преносот е неопходен за да се заштитат виталните интереси на субјектот на лични податоци или на некое друго лице, кога субјектот на лични податоци е физички или правно неспособен да даде согласност;

Очигледно е дека ова отстапување се применува во случај на пренос на лични податоци за медицинска итност или кога се смета дека таквиот пренос е директно потребен за да се пружи потребната медицинска нега. На пример, ако субјектот на лични податоци е во несвесна состојба или има потреба од итна медицинска нега, при што само субјектот што врши пренос може да ги обезбеди неопходните податоци за обезбедување соодветна медицинска нега на субјектот на лични податоци.

е) преносот го врши регистер кој, според закон, има должност да обезбедува информации на јавноста и кој е отворен за консултации со јавноста генерално или со конкретно лице кое може да покаже легитимен интерес, но само до степенот до кој се исполнети законски утврдените услови за консултации во конкретниот случај.

Ова отстапување се применува на регистри наменети за обезбедување информации на јавноста па затоа приватните регистри се надвор од опфатот на отстапувањето. На пример, регистри на компании, регистри на здруженија, регистри на јавни службени возила. Контролорите и обработувачите што подлежат на ова отстапување треба да бидат свесни дека преносот не може да ги вклучи сите лични податоци или цели категории на лични податоци содржани во самиот регистар.

Член 53, став (1), алинеја 2 од ЗЗЛП воведува отстапување „во краен случај“ и истото се применува кога преносот не може да се заснова на одлука за соодветност или соодветни заштитни мерки и кога не може да се примени ниту едно од горенаведените отстапувања за специфични ситуации.

Субјектите што вршат пренос може да го користат ова отстапување кога се исполнети одреден број услови кои се јасно утврдени со закон.

Тие вклучуваат:

- (1) преносот не е повторувачки;
- (2) преносот се однесува на ограничен број субјекти на лични податоци;
- (3) преносот е потребен за целите на итен легитимен интерес на контролорот;
- (4) АЗЛП е информирана за преносот;
- (5) субјектот на лични податоци е информиран за преносот и за итниот легитимен интерес.

Во согласност со начелото за отчетност, субјектот што врши пренос мора да демонстрира дека не било можно предметниот пренос на лични податоци да се изврши согласно членовите 49 и 50 од ЗЗЛП, ниту пак да се примени некое од отстапувањата дадени во член 53, став (1), втора алинеја.

Оваа публикација е изработена како дел од твининг-проектот „Поддршка во спроведувањето на модернизираната правна рамка за заштита на личните податоци“, финансиран од Европската Унија. Содржината на публикацијата е единствена одговорност на авторите и на проектните партнери, и не може да се смета дека ги одразува ставовите на Европската Унија.

Побарајте повеќе информации на
www.azlp.mk

Овој проект е финансиран од Европската Унија

